FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT CHRISTINE STIX-HACKL

föredraget den 10 maj 2001 [1]

I — Bakgrund, tillämpliga bestämmelser och förfarandet

1. Den 3 augusti 2000 väckte Europeiska gemenskapernas kommission talan om fördragsbrott vid domstolen i enlighet med artikel 226 EG. Kommissionen anförde att Storhertigdömet Luxemburg inte inom den föreskrivna fristen hade antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk (nedan kallad direktivet) med nationell lagstiftning.

2. Beroende på vilken dag som infaller tidigast skulle medlemsstaterna enligt artikel 2.1 i direktivet senast den 1 juli 1999 eller ett år efter datumet för antagandet av direktivet, sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Direktivet antogs den 25 maj 1998 och fristen för dess införlivande löpte ut den 25 maj 1999.

3. Vid utgången av denna frist hade kommissionen inte fått något meddelande eller några andra uppgifter om åtgärder för införlivande av direktivet. Genom en skrivelse av den 20 augusti 1999 uppmanade kommissionen därför svaranden att inkomma med ett yttrande inom två månader.

4. I avsaknad av svar riktade kommissionen den 24 januari 2000 ett motiverat yttrande i den mening som avses i artikel 226 EG till Storhertigdömet Luxemburg och uppmanade denna stat att inom två månader vidta de nödvändiga åtgärderna.

5. Tillsammans med den luxemburgska regeringens svarsinlaga av den 13 april 2000 översändes slutligen lagtexten till lagen av den 9 november 1990 om införandet av ett offentligt sjöregister och två luxemburgska förordningar av den

1 — Originalspråk: tyska

29 januari 1997 och av den 13 september 1999. Av dessa framgår att den internationella konventionen om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-konventionen), STCW-regleringen och de tekniska bilagorna har införlivats med luxemburgsk rätt varmed direktivets riktlinjer redan i stor utsträckning hade genomförts.

6. Eftersom kommissionen ansåg att dessa författningar inte genomförde direktivets riktlinjer och eftersom den luxemburgska regeringen inte heller i fortsättningen underrättade kommissionen om ytterligare åtgärder väckte den talan vid domstolen.

7. Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall:

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk och enligt artikel 249 EG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

8. Storhertigdömet Luxemburg yrkar att

— målet skall skjutas upp i väntan på att kommissionen återkallar sin talan

eller att

— talan skall ogillas.

II — Fördragsbrottet

Parternas argument

9. Kommissionen har huvudsakligen gjort gällande att Storhertigdömet Luxemburg

har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 249.3 EG, artikel 10 EG och artikel 2 i förevarande direktiv genom att inte inom föreskriven frist vidta samtliga åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktivet med nationell lagstiftning och genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om dessa. Beträffande den luxemburgska regeringens invändning har kommissionen visserligen medgivit att ett direktiv i praktiken kan införlivas med nationell lagstiftning genom inkorporering av ett folkrättsligt fördrag, såsom STCW-konventionen, men den anser ändock att gemenskapsrättens krav på klarhet och säkerhet vad gäller den rättsliga situationen inte har uppfyllts i förevarande fall. Detta framgår redan av den omständigheten att den luxemburgska regeringen arbetar med direktivets införlivande.

10. Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att det redan till stor del har uppfyllt sina skyldigheter genom att införliva STCW-konventionen, STCW-regleringen och de tekniska bilagorna och har hänvisat till att ett lagstiftningsförfarande för ett fullständigt och nödvändigt införlivande av direktivet har inletts. Genom att hänvisa till det till dupliken bifogade lagförslaget till en luxemburgsk förordning om införlivande av rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildningen av sjöfolk, har den luxemburgska regeringen gjort gällande att detta förslag inom kort kommer att slutbehandlas i enlighet med det nationella förfarandet, och den har framställt yrkande om att kommissionen skall återkalla sin talan.

Bedömning

11. Eftersom den luxemburgska regeringen inte har bestridit att det behövs ett specifikt införlivande av direktivet genom antagandet av de lagar som krävs för att följa direktivet, har den således inte heller bestridit att den inom den föreskrivna fristen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet.

12. Det finns i detta hänseende ingen anledning att närmare behandla huruvida och i vilken omfattning ett "parallellt införlivande" av direktivet har skett genom införlivandet av STCW-konventionen.

13. Vad gäller den luxemburgska regeringens åberopande i detta hänseende av det utarbetade lagförslaget om införlivandet av det förevarande direktivet och dess löfte att det snart skall slutbehandlas enligt det nationella förfarandet, skall det erinras om att enligt domstolens fasta rättspraxis

skall förekomsten av ett fördragsbrott bedömas mot bakgrund av den situation som rådde vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet. [2] Vidare skall det påpekas att en medlemsstat inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller andra förhållanden i sin interna rättsordning för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv. [3]

14. I detta hänseende skall framhållas att för att en talan grundad på artikel 226 skall tas upp till sakprövning krävs endast ett objektivt konstaterande av ett fördragsbrott och inte en bevisning om någon som helst passivitet eller motstånd från den berörda medlemsstatens sida. [4] Att hänvisa till ett pågående lagstiftningsförfarande, såsom den luxemburgska regeringen i förevarande fall har gjort för att visa vilka ansträngningar som har gjorts för att införliva direktivet, är utan betydelse för utgången av fördragsbrottsförfarandet när det objektivt sett föreligger ett fördragsbrott vid den för förfarandet relevanta tidpunkten.

15. Beträffande den luxemburgska regeringens yrkande om att skjuta upp målet i väntan på att kommissionen skall återkalla sin talan skall det påpekas att kommissionen i sitt svar på yrkandet om återkallande, som har gjorts i dupliken, i en skrivelse av den 21 december 2000 till domstolen förklarade sig vara beredd att återkalla sin talan så snart ifrågavarande lagförslag antagits och kungjorts. Detta har tydligen ännu inte skett.

16. Följaktligen har Storhertigdömet Luxemburg inte inom den föreskrivna fristen antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Således är ett fördragsbrott vid handen och kommissionens talan är välgrundad.

III — Rättegångskostnader

17. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna kan domstolen förplikta tappande part att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Storhertigdömet Luxemburg skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg har tappat målet skall denna stat ersätta rättegångskostnaderna.

2 — Se bland annat dom av den 15 mars 2001 i mål C-147/00, kommissionen mot Frankrike (REG 2001, s. I-2387), punkt 26, och av den 30 november 2000 i mål C-384/99, kommissionen mot Belgien (REG 2000, s. I-10633), punkt 16.

3 — Se bland annat dom av den 7 december 2000 i mål C-374/98, kommissionen mot Frankrike (REG 2000, s. I-10799), punkt 13, och av den 18 mars 1999 i mål C-166/97, kommissionen mot Frankrike (REG 1999, s. I-1719), punkt 13.

4 — Dom av den 1 mars 1983 i mål C-301/81, kommissionen mot Belgien (REG 1983, s. 467; svensk specialutgåva, volym 7, s. 39), punkt 8.

IV — Förslag till avgörande

18. På dessa grunder föreslår jag att domstolen skall

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk och enligt artikel 249 EG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.